

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121266457
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121266457.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcu: 1/ N.. M. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX F. nad R. a žalobcu: 2/ Bc. N. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XX, XXX XX C., obaja právne zastúpení Nezávislou odborovou organizáciou zamestnancov Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, so sídlom Hviezdoslavova 274/9, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 42 307 104, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11C/16/2021-39 zo dňa 19. 05. 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11C/16/2021-39 zo dňa 19. 05. 2021 **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“, alebo aj „okresný súd“) žalobu na obnovu konania odmietol postupujúc podľa ust. § 413 ods. 1 písm. c/ CSP.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ podali žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica č. k. 15Cpr/4/2014-521 zo dňa 14. 09. 2020 ukončeného uznesením, ktorým došlo k zastaveniu dovolacieho konania v právnej veci žalobcov 1/, 2/ o určovacej žalobe na priznanie služobnej praxe z dôvodu nesplnenia poplatkovej povinnosti. Žalobcovia žalobu na obnovu konania zdôvodnili tým, že dovolacie konanie bolo skončené uznesením o zastavení konania č. k. 15Cpr/4/2014-521 zo dňa 14. 09. 2020 z dôvodu nesplnenia poplatkovej povinnosti. Súd prvej inštancie právnym úkonom označeným ako výzva č. k. 15Cpr/4/2014 zo dňa 09. 07. 2020 vyzval žalobcov, aby v lehote 10 dní od jej doručenia zaplatili súdny poplatok vo výške 199,- Eur. Uplynutím úložnej lehoty dňa 25. 07. 2020 považoval súd prvej inštancie tento úkon za doručený. Z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku v stanovenej lehote zastavil dovolacie konanie a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 10. 2020. Následne súd prvej inštancie zamietol i návrh na odpustenie lehoty žalobcov v pôvodnom konaní.

3. V ďalšom obsahu odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal citáciou na ust. § 413, § 414 Civilného sporového poriadku a uviedol, že v konaní 15Cpr/4/2014 konajúci súd uznesením č. k. 15Cpr/4/2014-521 zo dňa 14. 09. 2020 dovolacie konanie zastavil z dôvodu, že nebola splnená poplatková povinnosť, ktorá dovolateľom vznikla podaním dovolania. Výzva súdu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie bola zástupcovi žalobcov 1/, 2/ doručená dňa 25. 07. 2020 podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o e-governmente a lehota na zaplatenie súdneho poplatku uplynula dňa 05. 08. 2020.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a je jednou zo záruk právnej istoty. Podľa § 397 a § 398 CSP možno napadnúť žalobou právoplatný rozsudok a právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier ako aj právoplatný platobný rozkaz pokiaľ sú splnené podmienky

prípustnosti obnovy konania. Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní bolo nesporné, že žalobcovia 1/, 2/ napádajú právoplatné uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 15Cpr/4/2014-521 zo dňa 14. 09. 2002, ktorým došlo k zastaveniu dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 15Cpr/4/2014-542 zo dňa 10. 02. 2021, ktorým došlo k zamietnutiu návrhu na odpustenie zmeškania lehoty a sťažnosti proti uzneseniu zo dňa 14. 09. 2020. Súd mal za to, že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná (§ 413 ods. 1 písm. c/ CSP) a nie voči právoplatnému rozsudku vo veci samej, a zároveň nejde o dôvody obnovy v zmysle § 397 CSP. Ide o uznesenie, ktoré nie je možné napadnúť mimoriadnym opravným prostriedkom obnovou konania. Súd potom odmietol žalobu na obnovu konania v zmysle § 413 ods. 1 písm. c/ CSP, keďže neboli splnené podmienky prípustnosti a takáto žaloba je nedôvodná.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia 1/, 2/, tvrdiac, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 19. 05. 2021 vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nespĺňa ústavné kritériá jasnosti, jednoznačnosti a dostatočnosti dôvodov, na ktorých bolo založené, čoho výsledkom je porušenie základného práva žalobcov na súdnu a inú právnu ochranu podľa Ústavy SR.

6. Žalobcovia uviedli, že skutkové závery súdu prvej inštancie uvedené v napadnutom uznesení sú podľa názoru žalobcov arbitrárne a zjavne nedôvodné. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie neobsahuje dôkladný rozbor predložených dôkazov vo vzťahu k takým argumentom, ktoré sú z hľadiska merita veci rozhodujúcimi pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku. Žalobcovia majú za to, že uznesenie súdu prvej inštancie bez dôkladného posúdenia všetkých relevantných skutočností nemožno považovať za postup spĺňajúci požiadavky čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Opätovne poukázali na to, že dňa 14. 09. 2021 podali v zákonom stanovenej lehote žalobu na obnovu konania ukončeného uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 15Cpr/4/2014-521, zo dňa 14. 09. 2020, ktorým bolo zastavené dovolacie konanie v právnej veci žalobcov proti žalovanému o určovacej žalobe na priznanie služobnej praxe. Žalobcovia podali osobne dňa 12. 06. 2020 dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 14. 10. 2019, a to podľa ust. § 419 a nasl. zákona CSP, nakoľko sa domnievali, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu závisel od vyriešenia inej právnej otázky. Súd prvej inštancie právnym úkonom označeným ako „Výzva“, zo dňa 09. 07. 2020 vyzval žalobcov, na zaplatenie súdneho poplatku za vo výške 199,- Eur. Následne súd prvej inštancie zastavil uznesením 15Cpr/4/2014-521 zo dňa 14. 09. 2020 konanie s odôvodnením, že žalobcovia nezaplatili súdny poplatok v stanovenej lehote. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 10. 2020. Žalobcovia podali elektronicky dňa 06. 11. 2020 návrh na odpustenie zmeškania lehoty, avšak súd prvej inštancie rozhodnutím zo dňa 10. 02. 2021 takýto návrh. V ďalšom poukázali žalobcovia na ust. § 2 zákona č. 71/1992 Zb., § 4, § 5, § 18k uvedeného zákona, ďalej na ust. § 186 ods. 1 Civilného sporového poriadku a uviedli, že svoju žalobu na obnovu konania odôvodnili uvedenou právnou úpravou, pod ktorú podľa ich názoru možno subsumovať prejednanú vec. Predmetné súdne konanie podľa názoru žalobcov spĺňa všetky kritériá individuálneho pracovnoprávneho sporu medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúcim z ich služobného, resp. neskôr štátnozamestnaneckého pomeru. Dovolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu. Žalobcovia bona fide, a to predovšetkým v súvislosti s ústavným princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, mali za to, že dovolacie konanie je ex lege od súdnych poplatkov oslobodené, a preto ani nepredpokladali, že takéto konanie bude zaťažené poplatkovou povinnosťou tak, ako to spravil súd prvej inštancie. Tvrdenou skutočnosťou sa súd prvej inštancie vo svojich uzneseniach a ani v napadnutom uznesení vôbec nezaoberal hoci to žalobcovia opakovane namietali.

7. V ďalšom obsahu odvolania žalobcovia opätovne argumentovali k poplatkovej povinnosti uloženej žalobcom, pričom boli toho názoru, že nakoľko bolo dovolanie podané po dátume 31. 12. 2020, aj keď samotné konanie na súde prvej inštancie začalo dňom 18. 12. 2014, na poplatkovú povinnosť v dovolacom konaní sa použije právny stav účinný do 31. 12. 2019. Na podporu svojich tvrdení žalobcovia uviedli stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 03. 12. 2015 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov pod číslom R1/2016 a poukázali tiež na skutočnosť že v časopise „Zo súdnej praxe“ pod č. 4/2015 bolo uverejnené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 408/2015, na ktoré poukázali. Ďalej žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 70/93, kde súd vyslovil názor, že zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa ust. § 10 zákona č. 71/1992 Zb. hoci pre tento postup nebol zákonný dôvod, je odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom, tak ako tomu je v prejednávanvej veci. Ďalej odkázali i na judikatúru ústavného súdu (napr. IV. ÚS

77/02, IV. ÚS 299/04, II. ÚS 78/05). Žalobcovia sú toho názoru, že ako strana sporu majú legitímne právo očakávať, že súd prvej inštancie rozhodujúci v jeho veci pozná právo (iura novit curia) a rozhodne podľa práva. Zastavenie súdneho konania v štádiu dovolacieho konania z dôvodu, pre ktorý podľa účinnej právnej úpravy neexistuje, podľa názoru žalobcov znamená, že o dovolaní žalobcov sa bez zákonného dôvodu meritorne nerozhodlo. SR republiky sp. zn. II. ÚS 579/2018, v ktorom bolo konštatované „v prípade, keď priamo zo zákona je strana konania osobne oslobodená od súdneho poplatku, no napriek tomu pre nezaplatenie súdneho poplatku dôjde k zastaveniu konania, znamená to zásah do samej podstaty práva na prístup k súdu, resp. práva na súd, teda porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s účinkami denegationis iustitiae.“ Z uvedeného žalobcom vyplýva, že na základe aplikácie zásady z nepráva nemôže vzniknúť právo nemôže súd prvej inštancie priznať žalovanému v konaní o dovolaní úspech tak, ako to spravil súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 15Cpr/4/2014-562 zo dňa 02. 03. 2021, pretože napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zastavil dovolacie konanie, vzniklo na základe uloženej právnej povinnosti zaplatiť súdny poplatok, ktorá nemá oporu v zákone č. 71/1992 Zb. a teda vzniklo z nepráva. Navrhli, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zrušil.

8. Odvolanie žalobcov 1/, 2/ žalovanému na vyjadrenie doručované nebolo.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

13. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

14. Na základe podaného odvolania žalobcov 1/, 2/ tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a o žalobe na povolenie obnovy konania rozhodol vecne správne, preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

15. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, tak ako už uviedol v podstatnom obsahu súd prvej inštancie, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, a to z taxatívne stanovených dôvodov, v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh (žalobu) na obnovu konania. Žaloba na obnovu konania musí obligatórne obsahovať všeobecné náležitosti podania v zmysle § 127 CSP a osobitné náležitosti stanovené zákonom pre žalobu na obnovu konania v ust. § 406 CSP. Pod osobitnými náležitosťami treba chápať predovšetkým preukázanie existencie objektívnych podmienok prípustnosti obnovy konania, ktorými sú: - existencia rozsudku (iného rozhodnutia súdu), proti ktorému je návrh na obnovu konania prípustný, rozsah, v akom sa právoplatné rozhodnutie napáda, pričom strana musí uviesť, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, keďže nie je vylúčené, aby obnova konania bola povolaná len vo vzťahu k určitému výroku napadnutého rozhodnutia, - zachovanie lehoty, v rámci ktorej je možné návrh na obnovu konania podať, - existencia taxatívne stanoveného dôvodu obnovy konania podľa § 397 CSP, - dôkazy, ktorými sa má preukázať dôvodnosť žaloby, t. j. predovšetkým dôkazy smerujúce k tomu, že nové rozhodnutie vydané v obnovenom konaní bude pre stranu sporu priaznivejšie a petit, t. j. uvedenie, čoho sa žalobca domáha.

16. V zmysle § 397 CSP a § 398 CSP je žaloba na obnovu konania prípustná len proti právoplatnému rozsudku, a to zo zákonných dôvodov uvedených taxatívne v § 397 písm. a/ až f/ CSP a proti iným, právoplatným rozhodnutiam súdu, ak dôvody obnovy konania možno vzťahovať na predpoklady, za ktorých došlo k vydaniu týchto súdnych rozhodnutí. Takýmito inými rozhodnutiami súdu sú: právoplatné uznesenie o schválení zmieru a právoplatný platobný rozkaz.

17. V súdnej veci sa žalobcovia na žalobou na obnovu konania domáhali, aby súd rozhodol: „Obnova dovolacieho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica a zastaveného uznesením sp. zn. 15Cpr/4/2014-521 zo dňa 14. 09. 2020 sa povoľuje.“ Žalobou na obnovu konania tak napadli uznesenie, ktorým bolo zastavené dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku a návrh (žalobu na obnovu konania) i vecne zdôvodnili argumentáciou k - podľa ich názoru - nesprávnemu rozhodnutiu súdu o poplatkovej povinnosti za dovolanie podané vo veci vedenej Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 15Cpr/4/2015. Uvedený druh rozhodnutia súdu nie je uvedený v § 397 CSP ani v § 398 CSP, a teda nie je rozhodnutím, ktoré by bolo možné napadnúť žalobou na obnovu konania, pričom výpočet rozhodnutí, ktoré možno týmto mimoriadnym opravným prostriedkom napadnúť, je v zákone taxatívny a ich okruh nemožno rozširovať.

18. Zároveň žalobcovia ako dôvod pre povolenie obnovy konania uviedli tvrdené nesprávne právne posúdenie jednak vzniku poplatkovej povinnosti a jednak nesprávne právne posúdenie nároku uplatneného samotnou žalobou v konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Cpr/4/2014 súdom prvej inštancie a teda žalobcovia ani netvrdili žiadny z dôvodov taxatívne uvádzaných v ust. § 397 CSP pre povolenie obnovy konania, ktorých existenciu je žalobca povinný preukázať v žalobe na obnovu konania. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú odmietol, a to podľa § 413 ods. 1 písm. c/ CSP, podľa ktorého súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

19. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne.

20. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).